אמרו לו פרק שלישי כריתות יז.

והא דתניא חייב בשגגת שבת וזדון מלאכות. דלא נמי קבירא לן דמיסי שבתות דמיהו מילוק שבתות לחלק שלא יקטרפו דקסבר אין ידיעה לחצי שיעור: **לא בחדא ולא בחדא.** בשגגת מלאכות לא מוקמת לה דהא אמר לעיל לר' עקיבא לאו כגופין דמיין ומקטרפין ובשגגת שבת נמי לא דלא נמי אמרינן ימים שבינתים היין ידיעה לחלק הא שמעינן ליה לר"ג לעיל (נח:) דאין ידיעה לחצי שיעור דקמי בשתי העלמות ר"ג מחייב: **לא כעלמא כר"ע ס"ל.** דאית ליה לר"ע נמי שבתות כגופין דמיין והא דקתני מודה הייט דפליגי יח) בהכותב אות אחת בשבת זו ואות אחת בשבת זו בשגגת שבת וזדון מלאכות דר' גמליאל מחייב כאילך כריתא [שם] דאין ידיעת ימים שבינתים מועלת לחצי שיעור ור' עקיבא היינו חכמים דפטרי סבר ים ידיעה: **אלא אי אמרת כר"ל ס"ל.** בשגגת מלאכות חדון שבת דהאי דקתני ומודה ר"ל קאמר על כלהון מכלל דפליגי במקלת (ג): **ר"ל מחייב.** ודאי בשגגת שבת קאמר ומש"ה קתני דאין ידיעה לחצי שיעור דאי יח) בשגגת שבת חדון מלאכות הא כולי עלמא מודו דלר"ל שבתות כגופין דמיין ופטור: **אלא לאחת על אחריו.** פליגי ר' גמליאל ור"ע ד) והכי קאמר מודה ר"ג לר"ע כתוב אות אחת כו' כא) זדון שבת ושגגת מלאכה שהוא פטור שבתות כגופין דמיין ואף על גב דפליג עליה נאמת על אחריו דהתם מחייב ר' גמליאל אע"ג דדמי לאלו דכתוב חצי שיעור בשבת כב) שני ומשלים לשיעור הראשון ואורג נמי חצי שיעור על אחריו כג) כללו של דבר מחייב ר"ג דהכא היינו טעמא דשבתות כגופין דמיין ולא מצטרפין דדמי כתוב חצי שיעור וחוזר חצי שיעור אבל כאורג דמעיקרא הוי בהאי כגד אריג שיעור הרבה חשיב האי חוט שאבר זה אינו כל הבגד ואף על גב דמ"ק דר' גמליאל דפליג עליה כאין ידיעה לחצי שיעור לאו ר"ל הוא כד) אפילו הכי האי חוט ומודה דקתני אדר"ל על אחריו מלגלף אבל בהא אלא לרבא דאמר זדון שבת ושגגת מלאכות הוא דבעי מיניה דשבתות אי כגופין דמיין ואי לא ליתני נדות אמר לך רבא תני נדה רב אדא בר אהבה תני נדה רב נתן בר אושעיא כו) אמר תני נדות ולרב חסדא דאמר שגגת שבת וזדון מלאכות הוא דבעי מיניה דימים שבינתים מי הויין ידיעה לחלק כז) ואי לא נדה מאי ימים שבינתים הויין ידיעה לחלק אית בה אמר רבא כז)כגון שבא עליה וטבלה וראתה וחזר ובא עליה דטבילות הויין כימים שבינתים ת"ש הבא על הקטנות יוכיח בשלמא לרבא היינו דקתני קטנות אלא לרב חסדא מאי קטנות קטנות דעלמא מתניתין דלא כהדין תנא דתניא א"ר שמעון בן אלעזר לא כך כז) שאלו ר' עקיבא לרבי כח)אלעזר אלא כך שאלו הבא על אשתו נדה וחזר ובא כט) על אשתו נדה בהעלם אחת מהו חייב אחת על כולן או חייב על כל אחת ואחת אמר ליה חייב על כל אחת ואחת מקל וחומר ומה שבת שאין בה אלא אזהרה אחת שהוא מוזהר על השבת והשבת אינה מוזהרת עליו חייב על כל אחת ואחת נדה שיש בה שתי אזהרות שהוא מוזהר על הנדה ונדה מוזהרת עליו אינו דין שהוא חייב על כל אחת ואחת כט) כט)אמרו לו לא אם אמרת בשבת שיש בה תוצאות הרבה כט) לחטאות הרבה תאמר בנדה שאין בה תוצאות הרבה כט) לחטאות הרבה אמרו לו הבא על הקטנות יוכיח שאין בה תוצאות הרבה כט) לחטאות הרבה וחייב על כל אחת ואחת כט) אמרו לו לא אם אמרת בקטנות שכן גופן מוחלקין כט) אמרו לו הבא על הבהמה יוכיח שאין גופן מוחלקין וחייב על כל אחת ואחת אמרו לו הבהמה כנדה:

הדרן עלך אמרו לו

ספק ד)אכל חלב ספק לא אכל ואפילו אכל ספק יש בו בשיעור וספק אין

והא דתניא חייב בשגגת שבת וזדון מלאכות (א) (ב) (דשבתות כגופין דמיין) דקסבר ג)אין ידיעה לחצי שיעור אלא ג) לרבא דאמר ס"ל לר"ע דשבתות כגוף אחד הן בשלמא הא דתניא חייב משכחת לה בין בזדון שבת ושגגת מלאכות דשבתות כגוף אחד הן ובין בשגגת שבת וזדון מלאכות דקסבר אין ידיעה לחצי שיעור ואלא הדתניא פטור במאי מוקמת לה לא בחדא ולא בחדא אמר לך רבא רבן גמליאל ס"ל כר' אליעזר דאמר שבתות כגופין דמיין ג) והא מדקתני ומודה רבן גמליאל מכלל דפליגי אאחרנייתא אי אמרת בשלמא כר' עקיבא ס"ל היינו דפליגי בשגגת שבת וזדון מלאכות דרבן גמליאל סבר אין ידיעה לחצי שיעור ד) ומודה רבן גמליאל בזדון שבת ושגגת מלאכות פטור אלמא שבתות כגופין דמיין אלא אי אמרת רבן גמליאל כר' אליעזר ס"ל מכלל דפליגי במאי אי בשגגת שבת וזדון מלאכות אפילו רבי אליעזר ס"ל דאין ידיעה לחצי שיעור דתניא הכותב שתי אותיות בשתי שבתות אות אחת בשבת זו ואות אחת בשבת זו ר' אליעזר מחייב ה) ואלא באחת על האריג חיובי מחייב ג)דתנן ר"א אומר אהאורג שלשה חוטין בתחלה ואחד על האריג חייב (ב) אמר רבא מכלל דפליג בחדא ז)דתניא הוציא חצי גרוגרת וחזר והוציא חצי גרוגרת בהעלם אחת חייב בשתי העלמות פטור רבי יוסי אומר ז)בהעלם אחד ו) ברשות אחד חייב בשתי רשויות פטור דר' גמליאל בת"ק ור' אליעזר כרבי יוסי ת"ש אמר לו חייב על כל אחת ואחת מק"ו ומה נדה שאין בה תוצאות הרבה [כו'] בשלמא לרב חסדא דאמר שגגת שבת וזדון מלאכות בעי מיניה דימים שבינתים מי הויין ידיעה לחלק או לא היינו דקאמר ליה ומה נדה אלא לרבא דאמר זדון שבת ושגגת מלאכות הוא דבעי מיניה דשבתות אי כגופין דמיין ואי לא ליתני נדות אמר לך רבא תני נדה רב אדא בר אהבה תני נדה רב נתן בר אושעיא ו) אמר תני נדות ולרב חסדא דאמר שגגת שבת וזדון מלאכות הוא דבעי מיניה דימים שבינתים מי הויין ידיעה לחלק ח) ואי לא נדה מאי ימים שבינתים הויין ידיעה לחלק אית בה אמר רבא ט)כגון שבא עליה וטבלה וראתה וחזר ובא עליה דטבילות הויין כימים שבינתים ת"ש הבא על הקטנות יוכיח בשלמא לרבא היינו דקתני קטנות אלא לרב חסדא מאי קטנות קטנות דעלמא מתניתין דלא כהדין תנא דתניא א"ר שמעון בן אלעזר לא כך ז) שאלו ר' עקיבא לרבי כ)אלעזר אלא כך שאלו הבא על אשתו נדה וחזר ובא כא) על אשתו נדה בהעלם אחת מהו חייב אחת על כולן או חייב על כל אחת ואחת אמר ליה חייב על כל אחת ואחת מקל וחומר ומה שבת שאין בה אלא אזהרה אחת שהוא מוזהר על השבת והשבת אינה מוזהרת עליו חייב על כל אחת ואחת נדה שיש בה שתי אזהרות שהוא מוזהר על הנדה ונדה מוזהרת עליו אינו דין שהוא חייב על כל אחת ואחת כא) כא)אמרו לו לא אם אמרת בשבת שיש בה תוצאות הרבה כא) לחטאות הרבה תאמר בנדה שאין בה תוצאות הרבה כא) לחטאות הרבה אמרו לו הבא על הקטנות יוכיח שאין בה תוצאות הרבה כא) לחטאות הרבה וחייב על כל אחת ואחת כא) אמרו לו לא אם אמרת בקטנות שכן גופן מוחלקין כא) אמרו לו הבא על הבהמה יוכיח שאין גופן מוחלקין וחייב על כל אחת ואחת אמרו לו הבהמה כנדה:

הדרן עלך אמרו לו

ספק אכל חלב ספק לא אכל ואפילו אכל ספק יש בו בשיעור וספק אין

ר"ג כתנא קמא. (ג) וקשה דמאי קאמר כמ"ק דלר"ג העלמות אינן מחלקות שהרי כשסבור לא מינו למימר דהא ת"ק קאמר בשתי העלמות פטור: **אמר** לו הבא על בהמה יוכיח שאין גופן מוחלקין. וה"ה דמאי למימר נדה יוכיח שהרי ר"ל מחייב על כל אחת ואחת אלא (ד) שלא שמע מרבותיו (ה) נדה רק בהמה לכן נקט ליה:

הדרן עלך אמרו לו

ספק אכל כו'. ומיירי בשעה שאכל היה סבור שהוא שומן דאי יודע שהוא ספק חלב היכי מייתי קרבן הא לא שב מידיעתו: מלקיפא

מסורת הש"ס

ה) רש"ק מ"ג. ו) (לעיל יב: ורש"ן). ז) (לקמן מ"ב) שם קב. ד) שם ט. ל"ג ב"ב. ט) (ל"ל מלעיל). י) (ל"ל לחד וכל"ל לקמן).

הגהות הב"ח

(א) גמ' חדון מלאכות דאף בשבתות כגופין דמיין: (ב) שם ולחד על לחייב מיב רבא אמר מכלל: (ג) רש"ל ד"ה אלא ומי נמקלת דר"א מחייב וכו' לאי שיעור ופריך דלא כל"ל ומל"ל: (ד) ד"ה אלא לאחת וכו' לאלמן קאמר ובראא ר"ל נמי מיהי מחייב הכ"ל ולחל"ב מ"ב רבא אמר לעלם: (ה) ד"ה ומאילו יכי נדע לי שהוא חלב ל"ל תוצאה אכל נמחק:

רבינו גרשום

מעילה על כל אחת ואת"ל: וקא קשיא ליה קה לאוכל דין שהוא חייב על כל אחת ואחת שכן נהנה אבל שוחט אינו נהנה: אלא האוכל שאלו האוכל ניתר מה: ובחיים כו': ועל לא הוזע שלהן. הינו אם ספק לו אם אכל חמש תחיכות ניתר בה: המתרץ בה: העלמות צריך להביא חטאת על כל אחת ואחת משום דלרבי הכל יחיעות מחלקות וכן נמי [אם ספק לו אם אכל] אשם תלוי על כל אחת ואחת: מהו ובחיים אפי' בהעלם אחד מביא חטאת אפי' בהעלם אחד מביא לא הוזע כו': כללו של דבר כו': אבל אכל אכל אכל כו': ואי אבל אכל ה' תחיכות מזבח אחד בחמשה המתרץ לפי זריקת דמים חייב על כל אחת ואחת משום מעילה דברי הכל היא, והא דקאמר לפני זריקת דמים משום דלאחר זריקה אין בו מעילה שכבר יש בו שעת היתר לכהנים: ¹ואילו על ספק: של מעילות על ספק אם אכל בה: המתרץ לפני זריקת דמים מביא אשם תלוי [לא] קתני: כגי הא. סיפא אי נימא ר' עקיבא הוא ניתני נמי סיפא כו': אלא לאי ר' יהושע הוא. רישא דבריית"א וסיפא וקתני בחמש העלמות מביא ה' חטאות הא ה' תחיכות מזבח אחד בחמש המתרץ בהעלם אחד אינו מביא אלא חטאת אחת: אלמא קיבלה ר' יהושע להא תשובה מר' עקיבא דאינו מביא אלא חטאת אחת: לשנא אחרינא. מדקתני רישא חמש תחיכות מזבח אחד בהעלם אחד בה: המתרץ אינו חייב אלא אחת אלמא אלא ליה ניתר מעילה ש"מ קיבלה מינה: אלא אדרבה מסיפא, מצית ליה דלא קיבלה מינה דקתני (מה:) זבחים חייב על כל אחת ואחת דנעסי מחלקין ואילו הה"ה המתרץ מחלקין אפילו בזבח אחד אלמא ליה ניתר ממעילה ש"מ לא קיבלה מינה: אלא מאי אית לך למימר תנאי היא, הא דר' יהושע דאיכא הנא דקסבר דקיבלה מינה והוהוא תנא היינו דר' יוסי בר' יהודה ור' שמעון דסתיהון דאיכא הנא דסבר דלא קיבלה מינה והיינו ת"ק: ואמר' תיכא נמי בחלה ר' עקיבא. לא אמר כולה דוקא הוא אכל נמי ר' עקיבא אלא דסבר לה כותיה בחדא ופליג עליה בחדא: סבר לה כותיה בחדא בהעלמות דנתר מזבח אחד בחמש המתרץ דאינו מביא אלא אחת: ופליג עליה. במעילה ופסק מעילות דלא תנא דעל פסק"ן מביא אשם

חלוי על כל אחת ואחת: דיבי דפי ה' המתרץ דבי אבלן בה: המתרץ דחייב: אמר שמואל כאותה ששנינו ה' דברים בעולה מצטרפין הבשר והחלב והדיו והקולה והשפן. הדיו והקולה והשפן הייט נסכין ומנחה שקריבין עם העולה ומדאיצטרף למיפר דמצטרפין לכזית לחיוב ש"מ הכל אחד המתרץ בפני עצמו מאכל בפני עצמן הן דאי אכל חד כזית דחייב חמשה דאי לא הוזיין ה' המתרץ לא איצטרף למיפר דמצטרפין דשמיא חזקה אמר. אפי' תימא בעולה עצמה בלא יין וסולת ושמן משכחת בה: המתרץ כגון שאכל מה: אברים של עולה חשבים ה: המתרץ: ריש לקיש אמר אפילו באבר אחר. משכחת לה ה' המתרץ בכתף דיש בו ה' עצמות אחד פס רגל היד והשני עצם השוק שעליו והשלישי העצם הזורע שניהן להנים הזרועי הא העצם שקורין עגול הוא שעל גבי והחמישי הוא כף הכתף: כגון שאכל אפילו חד אבר בה: מיני קדירה. כגון מקצת אחד עם כרוכן ומקצת אחד עם לפתות ומקצת עם תרדין ומקצתן עם קטנית: בה: מיני עמפים. כגון צלי ומבושל ושלוק ומטבול ומטגון: הנעשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה מעין מלאכה אחת. היינו כגון אם ותולדותיו ותולדותיו או שנשה תולדות של אב מלאכה אחת דיינו מעין מלאכה אחת: ומה נדה שאין בה כו'. כלומר מה אם הנדה שאין בה תוצאות הרבה לחטאות הרבה היינו שאין בה עניינן הרבה של אבות מלאכות לחייבי חטאות הרבה ואין לה תולדות אין בה אלא חיוב באחת ואעפ"כ חייב על כל ביאה וביאה שבת שיש בה תוצאות הרבה לחטאות כגון ליט אבות מלאכות ותולדות דאין בספק: תאמר בשבת שאין בה אלא אזהרה אחת שהוא מוזהר על השבת כלבד ואין השבת מוזהר עליו: ¹אמר לו הבא על הקטנות נדות יוכיח שאין בה אלא אזהרה אחת. שהוא מוזהר עליהן והן אין רעדיין ק' כלבד ואין השבת מוזהרת עליהן: א"ל הבא על הקטנות

ה) ע"כ סיף לקמ' מי ע"ב

עין משפט נר מצוה

סה א מי' פ"ט מהל' שבת הל' יח ומהמפמים.
סו ב מי' פ"ח מהל' שבת הלכה מ:
סו ג מי' פ"ח מהל' שבת הלכה ח:
א ד מי' פ"ח מהל' שבת הלכה כ:

מוסף רש"י

אין ידיעה לחצי שיעור. אבל אלו שיעור יודע (ב) הוא יודע לחלק, דאם תאר ותאכל אלו שיעור מלגמרין (לעיל יב:). ר"א אומר. אמר לפרוכי שיעור לוגע שמנו בחטאת מלאכות דמגן הוא שני מיקון (שבת מ:). **האורג שלשה** חוטין בתחלה. אם יי חוטלה תרינהו של נגד, **ואחד על** האריג. אם מוסיף הוא על הראשון שיעורי בחתת דלמגרק עם הבאלר (שם). **בהעלם אחת חייב.** אלא נוטע לו בעמים שהוא שבת. דדיעה מחלקת (חשב"ם ב"ב נח:). **ברשות** אחד. ה"ר מלמה שהוא שומן דאי אלו נינגנת לחלבן, לחוטה אלמו הוא אל המחמין (שם מ:). **בשתי רשויות.** ושתיהן הי"ר אלא שם הספק בעיסה (שבת ט:). בשתי ה"ר מתפלגים זה מה. פעור. דרבשיות מחלקת ס"ל (ב"ב שם). **הדרן עלך אמרו לו**

שיטה מקובצת

א) תיכות רשבתות כגופין דמיין נמחק: ב) אלא לרבה וכ"ל בכל העמוד: ג) עיין בחידושין: ד) שיעור ור' עקיבא סבר יש ידיעה לחצי שיעור: ה) אלא באחת על האריג ופי' ומודה ר"ג דקתני בעלמא. קאי (ה"ה) (ה"ה-ק) ר"ג לר"א אע"ג דפליגא עלך באחת על האריג דאת מיסמית ליה ואנא מחייבנא ליה בהא מדינא שאם כתב אות אחת בשבת זו ואות אחת בשבת זו דפטור ואיתא אמאי פטור הלא הוסיף את אות על הכתב הוא ויש לומר דמשכחת לה דפטור דכתב בשני קלמים אות אחת על קלף זה ואות אחת על הכתב בקלף אחר. תוס': אלא באחת על האריג חייב ואם כתב אות אחת בחול ואות אחת בשבת אבל את ראשונה חייב הכן נמי בשתי שבתות אפ"ה מודה הוא בשתי שבתות בענין אחר דפטור היכי דלא הוי אחד על האריג כמי בזדון שבתות ושגגת מלאכות וכתב אות אחת בשבת זו ואות אחת בשבת האחרת על אחת (מר' על קלף אחר עכ"ת). הרא"ש ד"ל: אלא אמר רבה (אות א' נמחק) לצולם אימא לך מודה ר"ג דקתני אמר אר' אליעזר אע"ג דפליגא עלך בעלמא בריך חילוק ב' רשויות דאת פטרת ואנא מחייבנא בהא מודינא לך בכתב אות אחת דפטרי: דר"ג בת"ק. דלית ליה רשויות מחלקות ולא ממש כוותיה ס"ל דאילו הת"ק סבר העלמות מחלקות דאילו ר"ג סבר דאין ידיעה לחצי שיעור: ור"א סבר כר' יוסי דרשויות מחלקות והא נמי לא פסק כר' יוסי דאילו ר' יוסי ס"ל בשתי העלמות פטור רבהא לא פליג ר' יוסי את"ק דיש ידיעה לחצי שיעור ואילו ר' אליעזר שמעינן ליה דס"ל אין ידיעה לחצי שיעור כדאביי לעיל בכותב שתי אותיות בשתי שבתות כו': ן) אחר לרשות אחר: ו) חיבת אמר נמחק: ח) לחלק אי לא אות ר' נמחק: ט) ושבלה וראתה וחזר: י) כך שאל רבי עקיבא לרבי אליעזר אלא כך שאל הבא כו': יא) הבא עליה בהעלם חיבות על אשתו נדה נמחק: יב) ואות אמר לו אות ר' נמחק: יג) הרבה והטאות הרבה אות לי נמחק: יד) הרבה והטאות הרבה אמר לו: טו) הרבה וחטאות הרבה: טז) ואחת אמר אות ר' נמחק: יז) מוחלקין אבר לו הבא כו' ואחת אמר לו בהמה כנדה: יח) דפליגי כבתחב אות. אות ה' נמחק: יט) דאי בזדון שבת ושגגת מלאכות הא: כ) ור"א דלי"א פטור ולר"ג מחייב וה"ק: כא) כו' בזדון שבת: כב) בשבת זו ומשלים לשבת אחרת לחצי שיעור הראשון ואורג: כג) האריג נמי כן הוא ואפ"ה מחייב ר"ג דהכא נמי כתוב ה"ט דפטור ישבתתו: כד) הוא דהא ר"א ביריעה לחצי שיעור סבר כר"ג אפ"ה: כה) העלמות. ס"א דאידי ואידי בעושה לחצאים איידי: כו) אמר רבה לעולם אות א' נמחק: כז) דפליגי בחדא הסיר: כח) פטור ריש ידיעה אות ר' נמחק: כט) אלא לרבה דאמר אות א' נמחק: ל) דגופין מחולקין נינהו: לא) גופין מחולקין הסיר: לב) ספק אם יש: לג) ר"ג ס"ל מ' דמדמה ב' העלמות דר"ג לשתי רשויות דת"ק שהרי ת"ק סבר רשויות אין מחלקות לאפטוריה המוציא נזונות ונמי כן סבר ר"ג דהעלמות אינן כו' ומתיבה הקשה עד חיבת אינן מחלקות ומיירי קשיר לעיל בדף טז ע"ב אחר חיבת כלום לשון הקנטנות (בשש"מ אות בון): לד) אלא בהבה חיבת שלא נמחק: לה) חיבות נדה רק בהמה ל"ש

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com